

§ 6.

For de Tienders Vedkommende, der ere henlagte til Vønning af Embeds- eller Bestillingsmænd, bliver Afsløningssummen, eventuelt med Tillæg af Statskassens Bidrag efter § 3, at forvalte blandt Stiftets under Stiftsøvrighedens Bestyrelse staaende Midler, indtil anderledes ved Lov bestemmes. Af det saaledes forvaltede Beløb udbetales der vedkommende Beneficiarius en aarlig Rente, hvis Størrelse fastsættes af Kirkeministeren i Forhold til den aarlige Rente, som Stiftsøvrigheden gennemsnitlig oppebærer af de heromhandlede under dens Forvaltning værende Afsløningssummer, dog saaledes, at Renten for den Beneficiarius, i hvis Embedstid Afsløsningen finder Sted, ikke bliver mindre end 4 pCt. aarlig, medmindre anderledes er bestemt ved Embedets eller Bestillingens Besættelse.

Overenskomster i Overensstemmelse med § 2, sidste Stykke, kunne med Stiftsøvrighedens Samtykke indgaas imellem Beneficiarius og det sammesteds ommeldte Flertal af Tiendeherne, og om Afsløningssummens Forvaltning og Forrentning gælde ogsaa da foranstaaende Regler.

§ 7.

Naar en Kirketiende, paa hvilken der hviler Forpligtelse til Vedligeholdelse m. m. af en Kirke, ønskes afløst, skal Forholdet, indtil anderledes ved Lov bestemmes, ordnes i Overensstemmelse med den Stilling, som de „selvejende Kirker“ nu indtage, dog uden Anvendelse af D. L. 2—22—64. Af Afsløningssummen skal der til Kirken henlægges en saa stor Kapital, som behøves til, at Kirken med Inventarium og Kirkegaard ved Renterne af samme for Fremtiden kunne vedligeholdes i fuldkommen god Stand og opfylde sine øvrige Forpligtelser, deriblandt fuldt udrede Udgifterne til Vin og Brød, Assurance og eventuel Udvidelse af Kirkegaarden. Størrelsen af denne Kapital fastsættes ved Skøn af en Kommission, der skal bestaa af en fast Formand, udnævnt for hvert Stift af Kirkeministeren, samt af 4 Medlemmer, valgte for hvert Tilfælde, 2 af Tiendeejeren og 2 af Tiendeherne. Kirkeministeren kan, hvor det efter Omstændighederne maatte findes for nødvendigt, bestikke en bygningskyndig Mand til at tage Del i Kommissionens Forhandlinger, dog uden Stemmeret. Kirkeministeren meddeler Kommissionen fornøden Instruks.

Den af Kommissionen saaledes fastsatte Kapital henlægges til Kirken og udbetales blandt Stiftets under Stiftsøvrighedens Bestyrelse staaende Midler. Det Beløb, hvormed Afsløningssummen overstiger denne Kapital, udbetales til Tiendeejeren eller efter Omstændighederne Panthaverne.

Hvor der til en Kirke hører Kapitaler, Arveskæteafgifter og deslige, forblive disse ved Kirken, hvoraf følger, at der maa finde en tilsvarende Forhøjelse Sted af den Tiendeejeren tilfaldende Del af Afsløningssummen. Hører der til Kirken Forder, og Tiendeejeren ønsker at erhverve disse, bliver det at afgøre af Ministeriet efter Indstilling fra Stiftsøvrigheden, om Forderne skulle overdrages til ham eller forblive ved Kirken. For at bestemme, i hvilket Forhold Fordernes Værdi staaer til Afsløningssummen, skulle Forderne vurderes paa den Maade, som er foreskrevet med Hensyn til Anbringelse af umyndiges Midler i faste Ejendomme. Naar Kommissionen har afgivet sin Kendelse, kan den eller de, der have begæret Afsløsningen, forlange Sagen standset.

Hvor Kirken selv ejer Tienden, bliver hele Afsløningssummen indtil videre at henlægge til denne. Stiftsøvrigheden repræsenterer i saadant Fald Tiendeejeren.

Ønsker en Tiendeejer at bibeholde sin hidtidige Forpligtelse til Vedligeholdelse af Kirken m. v., er han dertil berettiget imod, at hele Afsløningssummen baandlægges til Sikkerhed for Forpligtelsens Opfyldelse.

§ 8.

Landbrugsministeren bestikker Tiendeafslønings-Kommissioner, en for hver Amtsraadssteds. Begæringer om Tiendeafsløning skulle indgives til vedkommende Kommissioner.